

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Τρίτος

Συνδρομή ἰτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1 ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶναι ἰτησιαί.—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

29 Μαΐου 1877

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΚΟΜΤΗΣ ΒΕΒΟΥΑΡ

Συνέχεια· ἰδίε σελ. 321

ΙΔ΄

Οἱ Καννιβάλοι καὶ τὸ στενὸν τοῦ Τόρρες.—Ἐπικινδυνὸς πλοῦς.—Ἀπόβασις εἰς ἔρημον νῆσον.—Οἰκοδόμον πτηνόν.—Λείψανα ναυγαιρέσεως.—Περίεργοι ἀνταλλαγαὶ μετὰ τινος φυλῆς.—Λείψανα συμπόσιου Καννιβάλων.—Φονεὺς μαύρων.—Πλοῖα ναυαγήτατα ἐπὶ κοραλλίου.—Βράχος ἀντὶ κιωτίου ἐπιστολῶν.—Ἀποχαιρετισμὸς τῆς Αὐστραλίας.—Πορκυῖα εἰς τὸ πλοῖον.—Οἱ κάυσωνες τῆς θάλασσης τοῦ Ἀραφούρα καὶ ἡ πλουσία φύσις τοῦ Ἀρχιπελάγους Μαλαίου.

29 Ὀκτωβρίου.—Ἐπερβαίνομεν τὸ ἀκρωτήριον Μελβίλ καὶ ὡς σκλαμάνδρα διαβαίνομεν μεταξὺ ἐρυθρῶν καὶ λευκῶν κοραλλίων. Πολλὰκις πέντε μέτρα βαθύτερον, πολλὰ πλησίον ἡμῶν, βλέπομεν τὸ ὑποβρύχιον δάσος, ῥίπτομεν καθεστῆρα συνεχῶς καὶ μκνθάνομεν ὅτι τρέχομεν δώδεκα μίλια τὴν ὥραν. Τὸ ἀκρωτήριο εἶναι περιεργότατον· εἶναι πυραμῖς πετρίνων λαμπρότατων σφαιρῶν, τὰς ὁποίας ἡ φύσις ἐπεσώρευσε κατὰ παραδοξότατον τρόπον· ἐπὶ δὲ τοῦ λευκοῦ κοραλλίου, τοῦ ὁποίου ἡ κορυφὴ δὲν φθάνει μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος, κἀθιναται πλήθη πελεκάνων καὶ ἄλλων πτηνῶν. Αἶφνης πνεύσας σφοδρότατος ἄνεμος, φέρει πρὸς ἡμᾶς τὸν ὑπόκωρον κτύπον τῶν κυμάτων τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ, ἅτινα συντρίβονται εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἄκρην τοῦ σωροῦ τῶν κοραλλίων, μῆκος ἔχοντος τετρακοσίων λευγῶν. Τὸ ἐσπέρας ἐρρίψαμεν τὴν ἄγκυραν πρὸς τινε τῶν νήσων Κλαρμόν, ἡ δὲ νύξ ἦτο μέλαινα καὶ τρικυμιώδης.

Ὅπως καὶ πᾶσαν νύκτα ἀφ' ὅτου ἀνεχωρήταμεν ἀπὸ Βάουεν, οὕτω καὶ ἀπόψε ὄλαι αἱ κορυφαὶ τῶν βουνῶν φωτίζονται ἀπὸ τὰ πυρὰ τῶν Καννιβάλων· παρατηρήσαμεν δὲ ὅτι εἰς πᾶσαν κορυφὴν ἀνάπτονται ἀνὰ πέντε· τοῦτο δὲ τὸ σύνθημα δίδεται ἀπὸ ἀκρωτηρίου εἰς ἀκρωτήριο πρὸς βορρᾶν, ὅπως εἰδοποιηθῶσι μεταξὺ τῶν οἱ Καννιβάλοι ὅτι φθάνει ὁ *Δαίμων* τοῦ Πυρός φέρων τὰς λευκὰς σάρκας. Τὸ θέαμα εἶναι ἄγριον καὶ τρομερόν· ὁ ἄνεμος βογγᾷ καὶ ἀνάπτει ἔτι μᾶλλον τὰς φλόγας. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ εἶδομεν τὰς σκιάς τῶν φερόντων σωροῦς χόρτων, τῶν ὁποίων αἰφλόγες ἀνυψωθεῖσαι αἴφνης ἐδιπλασίασαν καὶ ἐτριπλασίασαν τὴν λάμψιν τῆς πυρᾶς. Ὁ ἰατρὸς Ἀρὰν μοὶ εἶπεν ὅτι δασάκις πλοῖον φανῆ εἰς τὰ παράλια τῆς Βάουεν,

τὰ πυρὰ τῶν ἰθαγενῶν ἀναγγέλλουσιν αὐτὸ ἐν τὸς τριῶν νυκτῶν καὶ ὀλιγώτερον εἰς τὴν μεμονωμένην κατοικίαν τοῦ ἀκρωτηρίου Ὑόρκ· καὶ ὅμως τὸ διάστημα εἶναι πλέον τῶν διακοσίων πεντήκοντα λευγῶν. Ἐνόσω ἡ ἔλιξ ἡμῶν εἶναι ἀβλαβὴς ἢ δὲν χαλάσῃ ἡ μηχανὴ μας, δὲν φοβούμεθα τοὺς ἀνθρωποφάγους. Σήμερον ἐξακοντίσκατες ἄτμον κατὰ εἰκοσάδος πλοίων, ἅτινα διευθύνοντο καθ' ἡμῶν, ἀπεδιώξαμεν αὐτά. Ἄν ὅμως ἐβλάπτετο ἡ μηχανὴ μας ἢ ἂν παρεσυρόμεθα ἀπὸ τὰ βρέμματα, ἡ θέσις ἡμῶν θὰ ἦτο πολλὰ ὀλίγον ἐπιζήλιος. Ἄλλως τε εἶχε ληφθῆ πρόνοια περὶ πάντων· τὸ πλήρωμα εἶχε καθαρῖσει τοὺς πελέκεις καὶ τὰ παλαιὰ ξίφη τοῦ πλοίου· αἱ λέμβοι ἦσαν ἔτοιμοι καὶ ἑκάστη αὐτῶν ἔφερεν ὀκτὼ τηλεβόλα, ἓνα πῖθον ῥακίου, χάρτας, ναυτικὰ ἐργαλεῖα, κρέας παστὸν, δίπυρα καὶ γλυκὺ ὕδωρ διὰ δέκα ἡμέρας. Ὁ Λογὴν προσδιώρισεν τίνες θὰ εἰσῆρχοντο εἰς τὴν λέμβον τοῦ· δεύτερος πλοίαρχος, τὸν ὁποῖον ἡ κυβέρνησις διώρισεν εἰς τὸν *Ἔρο* ὅπως λάβῃ τὸν τόπον τοῦ πρώτου ἐν περιπτώσει ἀσθενείας, θὰ ἀνελάμβανε τὴν διοίκησιν τῆς δευτέρας λέμβου, οἱ δὲ ὑποδεέστεροι ἀξιωματικοὶ θὰ διεύθυνον τὰς ἄλλας.

30 Ὀκτωβρίου.—Διαβαίνομεν τὰς νήσους τοῦ Πιπέρεως· ἐνταῦθα κεῖται τὸ «Στενὸν τῆς Πρόνοιας», ἥτοι στενωτάτη δίοδος μεταξὺ βράχων, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Κουὰ τῷ 1870 εἰσῆλθεν ἀκωλύτως ὡς ἐκ θαύματος, ἐρχόμενος ἀπὸ τὸ πέλαγος. Ἐκεῖ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν σημειοῦνται ἐπὶ τοῦ χάρτου τὰ παραμυθητικὰ ταῦτα ὕψαλοι τοῦ ναυαγίου τοῦ Σιρ Κάμπελλ, τῆς *Ἀνγῆς* τῷ 1843, τοῦ *Φέργουσον* καὶ τῆς *Μάρθας Ridgway* συνεχῶς δὲ ἀναγινώσκεις «κοράλια εἰς ἀδέβειον θέσιν, βράχοι ἐν μέτρον ὑπὸ τὴν θάλασσαν, σωροὶ ἄμμων κινητῶν.» Αἱ δὲ συνεχεῖς νέαι παρατηρήσεις μας καθιστῶσι τερπνότατον τὸν πλοῦν, καὶ οἱ χάρται μας δεικνύουσιν ὅλας τὰς περιστροφὰς καὶ τοὺς φόβους μας.

Ἀπὸ τῆς τετάρτης ὥρας ἐρρίψαμεν τὴν ἄγκυραν, ἀμφιβάλλοντες ἂν θὰ εὖρωμεν πορρωτέρω ἀσφαλεστέραν θέσιν. Ἄν καὶ ἡ θάλασσα εἶναι πολλὰ τεταραγμένη, μετέβημεν εἰς τὴν νῆσον *Καιρηγρὸς*, ἥτις φαίνεται ἔρημος, καὶ φορέσαντες ὑψηλὰ ὑποδήματα ἐνκντίον τῶν ὄψεων, παρα-